

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผล

ความนำ

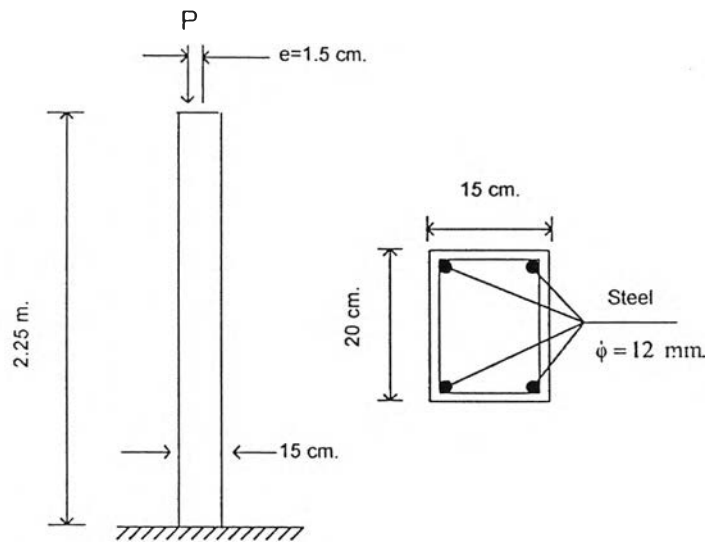
รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลงานวิจัยที่จะนำเสนอต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างการวิเคราะห์โครงข้อแข็งคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน 2 ตัวอย่าง เพื่อแสดงความสามารถของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นตามหลักการวิเคราะห์ที่เสนอว่า สามารถนำไปใช้งานได้เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา

ตัวอย่างที่ 1 เป็นเสาเอ็น(Cantilever column)คอนกรีตเสริมเหล็ก มีน้ำหนักบรรทุกกระทำในแนวตั้งที่ปลายเสาอิสระในลักษณะการเอียงศูนย์ เมื่อวิเคราะห์แล้วจะนำผลไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบของ Carol and Murcia,1989 ในตัวอย่างนี้จะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของโครงข้อแข็งคอนกรีตเสริมเหล็กจากผลของวัสดุและผลของการกระจัด โดยการแสดงผลเปรียบเทียบผลที่ได้จากการวิเคราะห์อินทิลาสติกอันดับที่สองที่คำนึงถึงผลของการไอบอร์ด และที่ไม่คำนึงถึงผลของการไอบอร์ดกับผลการทดสอบของนักวิจัยข้างต้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการประมาณผลของความสามารถในการรับน้ำหนักของโครงข้อแข็งคอนกรีตเสริมเหล็ก รวมทั้งแสดงผลการแบ่งย่อยชิ้นส่วน เพื่อหาการลู่เข้าของคำตอบ และเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของโครงสร้างเมื่อลดระยะห่างของเหล็กปลอก

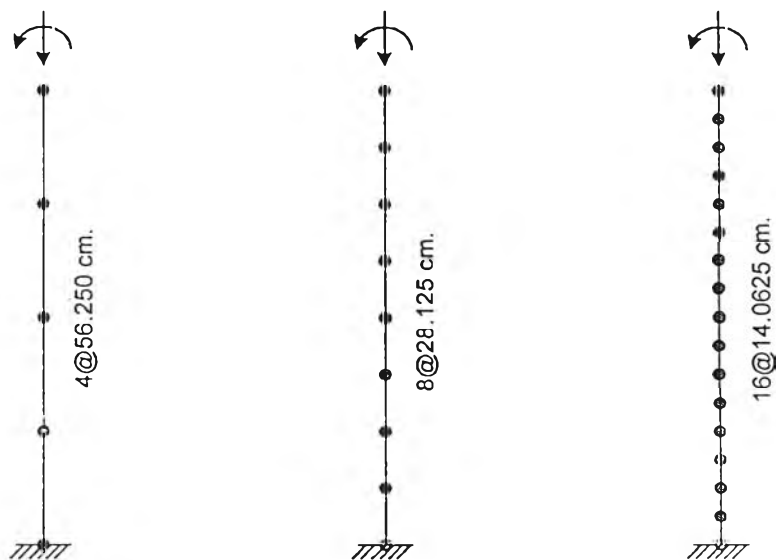
ตัวอย่างที่ 2 เป็นโครงข้อแข็งคอนกรีตเสริมเหล็ก 1 ช่วงเสา สูง 1 ชั้น มีฐานรองรับเป็นแบบยึดแน่น ลักษณะน้ำหนักบรรทุกกระทำในแนวตั้งที่กึ่งกลางคาน เมื่อวิเคราะห์จะนำผลไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบของ Wilby and Pandit,1967 เพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ของงานวิจัยนี้กับผลการทดสอบที่ผ่านมา รวมทั้งแสดงผลการแบ่งย่อยชิ้นส่วนเพื่อหาการลู่เข้าของคำตอบ และเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของโครงสร้างเมื่อลดระยะห่างของเหล็กปลอก

รายงานผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างนี้โครงสร้างมีลักษณะเป็นเสาเข็มคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนักบรรทุกทุกในแนวตั้ง เยื้องศูนย์กลางที่ปลายอิสระ รายละเอียดของโครงสร้างและน้ำหนักบรรทุกแสดงในรูปที่ 4.1 และมีรายละเอียดคุณสมบัติขององค์อาคารและวัสดุดังตารางที่ 4.1

รูปที่ 4.1 ลักษณะโครงสร้างและแรงกระทำ ตัวอย่างที่ 1

รูปที่ 4.2 ลักษณะโครงสร้างจำลอง ตัวอย่างที่ 1

ตารางที่ 4.1 คุณสมบัติขององค์อาคาร ตัวอย่างที่ 1

	หน่วย	ตัวอย่างที่ 1
b	cm	20.0
t	cm	15.0
d'	cm	2.0
d	cm	13.0
A_s	cm ²	2.262
A_s	cm ²	2.262
s	cm	10.0
A_{s_c}	cm ²	0.712
f'_c	kg/cm ²	400.0
E_c	kg/cm ²	342048.0
f_y	kg/cm ²	4826.0
E_s	kg/cm ²	2.10E+06

หมายเหตุ : แต่ละองค์อาคารมีขนาดหน้าตัดเท่ากันหมด และ $\rho = 0.015$

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เมื่อแบ่งย่อยชิ้นส่วน เพื่อหาผู้เข้าของคำตอบ

จำนวนชิ้นส่วนย่อยทั้งหมด	4	8	16
น้ำหนักบรรทุกสูงสุด (ตัน)	38.2	38.0	38.0
การกระจัดทางด้านข้าง ที่จุดสูงสุด (ซม.)	-1.911	-1.949	-2.131

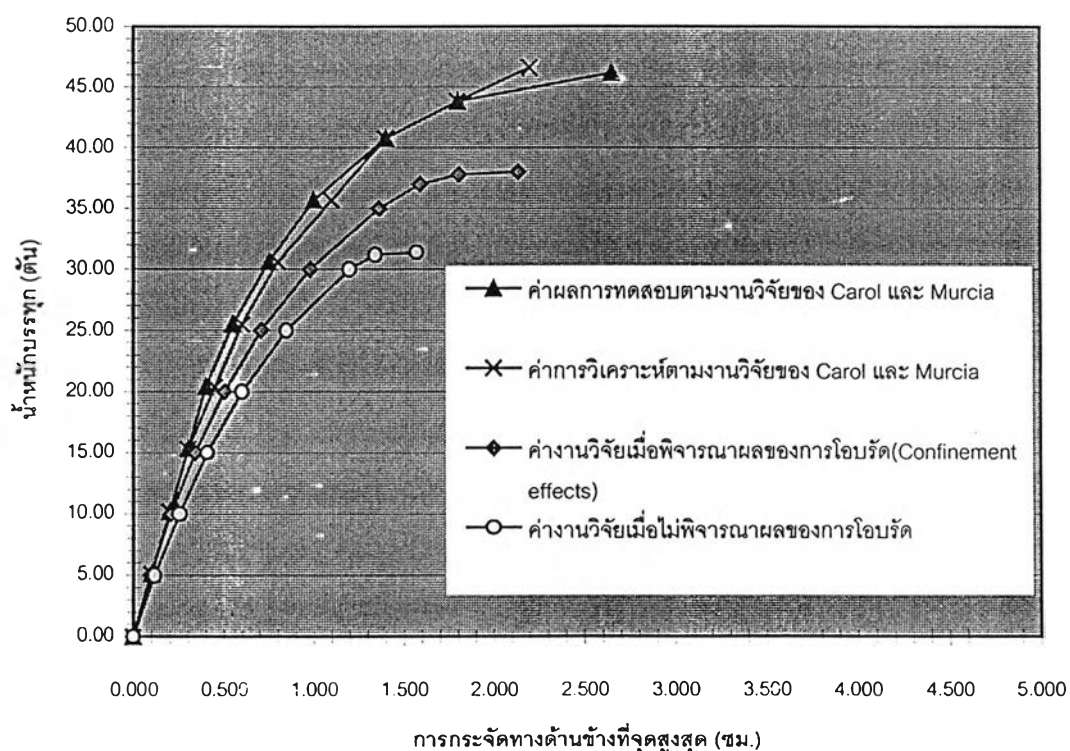
หมายเหตุ : เลือกตัวอย่างซึ่งแบ่งย่อย 16 ชิ้นส่วนเป็นคำตอบ

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา ตัวอย่างที่ 1

การวิเคราะห์	Carol and Murcia (Experiment)	Carol and Murcia (Analysis)	ไม่คิดผลของ การโอบรัด	คิดผลของ การโอบรัด
น้ำหนักบรรทุก สูงสุด (ตัน)	46.18 (100.00)	46.58 (100.86)	31.4 (68.00)	38.0 (82.29)
การกระจัดทางด้านข้าง ที่จุดสูงสุด (ซม.)	-2.65 (100.00)	-2.20 (83.01)	-1.58 (59.62)	-2.13 (80.38)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ () เป็นค่าร้อยละเปรียบเทียบ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมาแสดงดังตารางที่ 4.3 และรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกกับการกระจัดทางด้านข้างที่จุดสูงสุด
เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา ตัวอย่างที่ 1

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เมื่อระยะห่างของเหล็กรั้วรอบเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างที่ 1

การวิเคราะห์	ระยะห่างเหล็กรั้วรอบ 10.0 ซม.	ระยะห่างเหล็กรั้วรอบ 5.0 ซม.
น้ำหนักบรรทุกสูงสุด(ตัน)	38.0	38.8
การกระจัดทางด้านข้าง ที่จุดสูงสุด (ซม.)	-1.949	-2.011

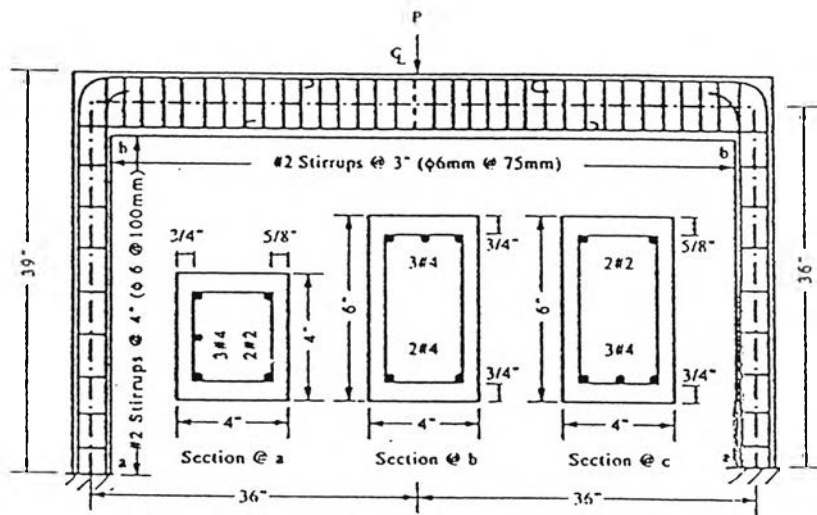
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา โดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำการวิเคราะห์โครงสร้างแบบอินอิลาสติคอันดับที่สอง ที่พัฒนาขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้ สำหรับตัวอย่างที่ 1 พบว่า

1. จากการเปรียบเทียบโครงสร้างจำลองทั้งสามแบบของงานวิจัยนี้ จะเห็นว่าโครงสร้างจำลองทั้งสามแบบนี้จะรับน้ำหนักบรรทุกสูงสุดใกล้เคียงกันมากคือ 38.2, 38.0 และ 38.0 ตัน และค่าการกระจัดด้านทางข้างที่จุดสูงสุดเท่ากับ -1.911, -1.949 และ -2.131 ซม. ตามลำดับ ซึ่งพบว่าโครงสร้างจำลองแบบที่สามให้ขนาดการกระจัดที่จุดสูงสุดเข้าใกล้ผลการทดสอบของ Carol และคณะ ได้ดีกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการแบ่งชิ้นส่วน ละเอียดขึ้น จะทำนายผลของพฤติกรรมโครงสร้างได้ดีขึ้นด้วย
2. เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักบรรทุกสูงสุดตามการวิเคราะห์อินอิลาสติคอันดับที่สองที่คำนึงถึงผลของการไอบรัดของเหล็กปลอกและที่ไม่คำนึงถึงผลของการไอบรัดของเหล็กปลอก จะพบว่าเมื่อคำนึงถึงผลของการไอบรัดของเหล็กปลอกแล้วจะให้ค่าความสามารถในการรับน้ำหนักบรรทุกสูงสุดเพิ่มขึ้นพร้อมค่าการกระจัดที่จุดสูงสุดของโครงสร้างนี้ก็เพิ่มขึ้นด้วย โดยที่โครงสร้างนี้รับน้ำหนักได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 68.00 เป็นร้อยละ 82.29 เมื่อเทียบกับผลการทดสอบของ Carol และคณะ และการกระจัดที่จุดสูงสุดก็เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 59.62 เป็นร้อยละ 80.38 ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนมากถึงความเหนียวของโครงสร้างที่เพิ่มขึ้นเมื่อคิดผลของเหล็กปลอกที่มีต่อโครงสร้างโดยเฉพาะโครงสร้างที่ต้องรับน้ำหนักในลักษณะ คาน-เสาค

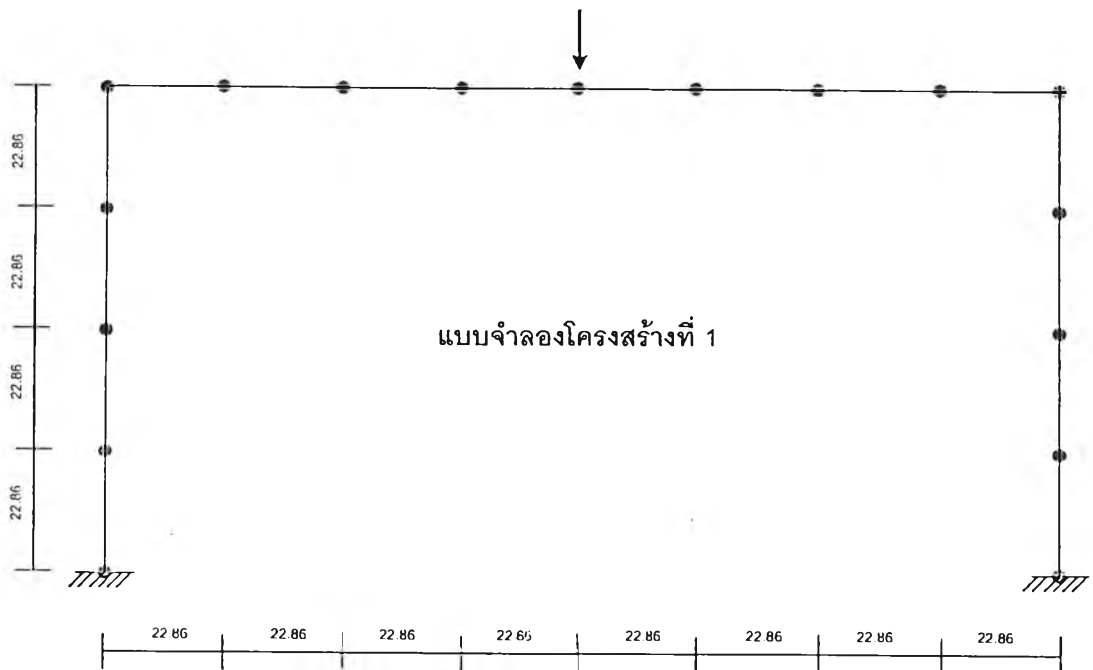
3. การลดระยะห่างระหว่างเหล็กปลอกจากเดิม จะช่วยเพิ่มความสามารถในการรับน้ำหนัก และการกระจัดทางด้านข้างให้สูงขึ้นตามไปด้วย ดังเช่นผลที่แสดงในตารางที่ 4.4 ที่แบ่งโครงสร้างจำลองออกเป็น 8 ส่วน จะเห็นว่าโครงสร้างที่ใช้ระยะห่างของเหล็กปลอก 5.0 ซม.จะมีพฤติกรรมที่ดีกว่าโครงสร้างที่ใช้ระยะห่างของเหล็กปลอก 10.0 ซม.
4. เมื่อเปรียบเทียบค่าน้ำหนักบรรทุกสูงสุดตามการวิเคราะห์อินอีลาสติกอันดับที่สองที่คำนึงถึงผลของการไอบริตของเหล็กปลอก กับการทดสอบโครงสร้างของ Carol และคณะ ที่ได้ผลของน้ำหนักบรรทุกสูงสุด 46.18 ตัน นั้น ในงานวิจัยนี้ได้ค่าน้ำหนักบรรทุกสูงสุด 38.0 ตัน คืออยู่ที่ระดับร้อยละ 82.29 ของการทดสอบซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ใช้ได้ เนื่องจากผลที่ได้จากการทดสอบของ Carol และคณะ ยังมีปัจจัยแวดล้อมอื่นๆอีกที่มีผลต่อการทดสอบแต่ละครั้งด้วย

รายงานผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวอย่างที่ 2

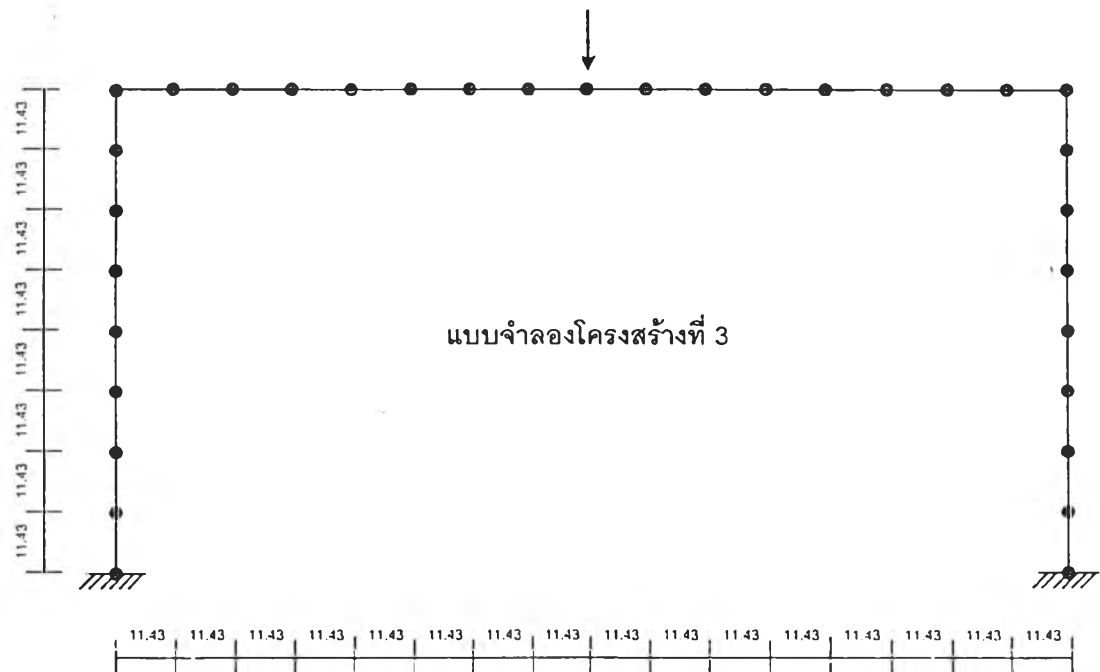
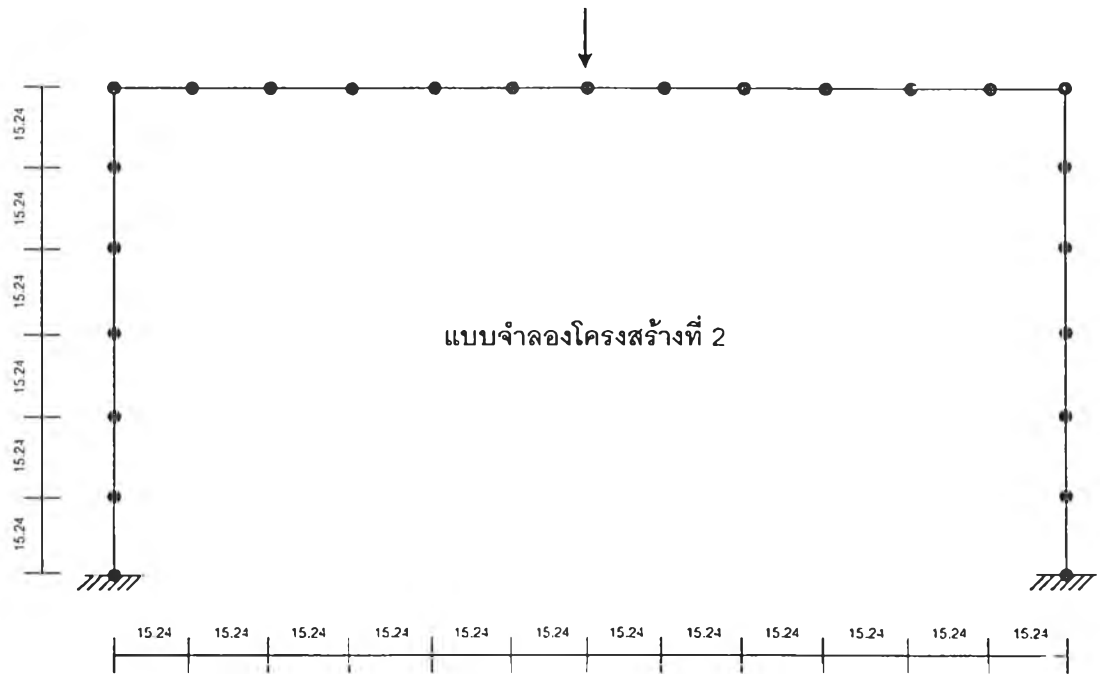
โครงสร้างที่เป็นตัวอย่างที่ 2 มีลักษณะโครงสร้างเป็นโครงข้อแข็งคอนกรีตเสริมเหล็ก 1 ช่วงเสา สูง 1 ชั้น มีฐานรองรับเป็นแบบยึดแน่น รายละเอียดของโครงสร้างและน้ำหนักบรรทุกแสดงในรูปที่ 4.4 และมีรายละเอียดคุณสมบัติขององค์อาคารดัง ตารางที่ 4.5

รูปที่ 4.4 ลักษณะโครงสร้างและแรงกระทำ ตัวอย่างที่ 2

รูปที่ 4.5 ลักษณะโครงสร้างจำลอง ตัวอย่างที่ 2

รูปที่ 4.5(ต่อ) ลักษณะโครงสร้างจำลอง ตัวอย่างที่ 2

ตารางที่ 4.5 คุณสมบัติขององค์อาคาร ตัวอย่างที่ 2

	หน่วย	หน้าตัด a	หน้าตัด b	หน้าตัด c
b	cm	10.16	10.16	10.16
t	cm	10.16	15.24	15.24
d'	cm	2.540	2.540	1.905
d	cm	8.255	12.700	12.700
A_s'	cm ²	3.800	3.800	0.633
A_s	cm ²	0.633	2.533	3.800
s	cm	10.0	7.5	7.5
A_{st}	cm ²	0.316	0.316	0.316
f_c'	kg/cm ²	264.0	264.0	264.0
E_c	kg/cm ²	246146.8	246146.8	246146.8
f_y	kg/cm ²	3094.8	3094.8	3094.8
E_s	kg/cm ²	2038736.0	2038736.0	2038736.0

หมายเหตุ : องค์อาคารที่มีคุณสมบัติแบบหน้าตัด a $\rho = 0.034$

องค์อาคารที่มีคุณสมบัติแบบหน้าตัด b $\rho = 0.048$

องค์อาคารที่มีคุณสมบัติแบบหน้าตัด c $\rho = 0.033$

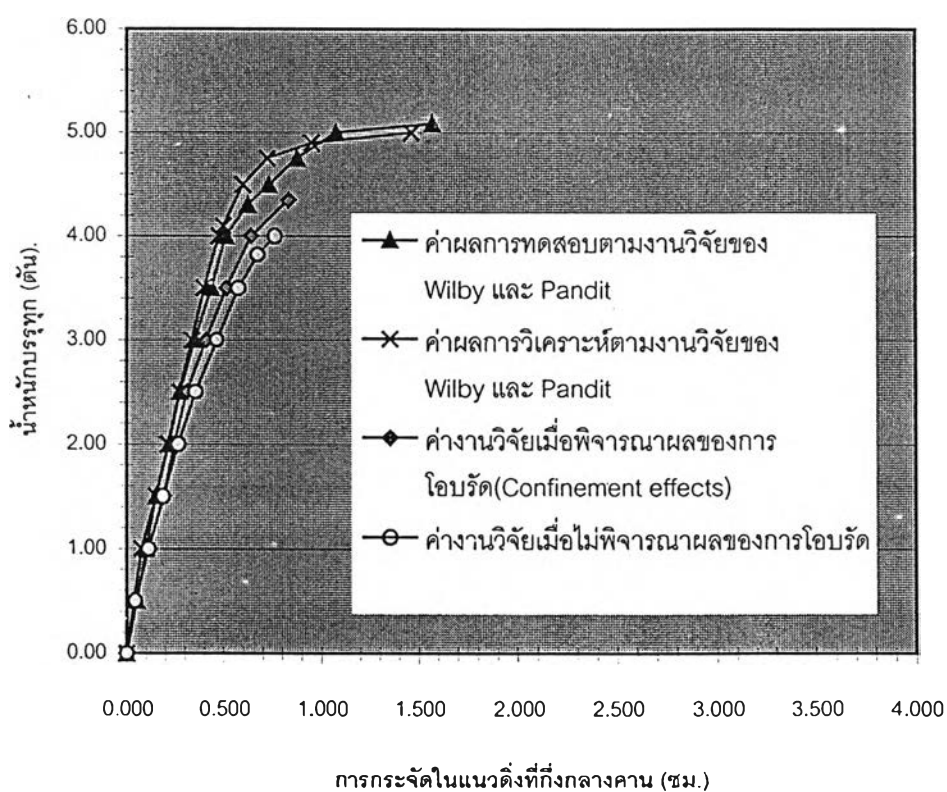
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์เมื่อแบ่งย่อยชิ้นส่วนเพื่อหาการลู่เข้าของค้ำคอบ

จำนวนชิ้นส่วนทั้งย่อยหมด	16	24	32
น้ำหนักบรรทุกสูงสุด (ตัน)	4.70	4.35	4.20
การกระจัดในแนวตั้งที่กึ่งกลางคาน เมื่อรับน้ำหนักบรรทุกสูงสุด (ซม.)	-0.691	-0.831	-0.762

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา ตัวอย่างที่ 2

การวิเคราะห์	Wilby and Pandit (Experiment)	Wilby and Pandit (Analysis)	ไม่คิดผลของ การโอบรัด	คิดผลของ การโอบรัด
น้ำหนักบรรทุกสูงสุด(ตัน)	5.09 (100.00)	5.00 (98.23)	4.05 (79.56)	4.35 (85.46)
การกระจัดในแนวตั้ง ที่กึ่งกลางคานเมื่อรับ น้ำหนักบรรทุกสูงสุด (ซม.)	-1.670	-1.462	-0.730	-0.831

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ () เป็นค่าร้อยละเปรียบเทียบ

รูปที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกกับการกระจัดในแนวตั้งที่กึ่งกลางคาน
เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา ตัวอย่างที่ 2

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เมื่อระยะห่างของเหล็กกรอบเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างที่ 2

การวิเคราะห์	ระยะห่างเหล็กกรอบ	ระยะห่างเหล็กกรอบ
	เสา = 10.0 ซม. คาน = 7.5 ซม.	เสา = 5.0 ซม. คาน = 5.0 ซม.
น้ำหนักบรรทุกสูงสุด (ตัน)	4.35	4.40
การกระจัดในแนวตั้ง ที่กึ่งกลางคานเมื่อรับ น้ำหนักบรรทุกสูงสุด (ซม.)	-0.831	-0.846

เมื่อจัดเตรียมข้อมูลและทำการวิเคราะห์อินทิลาสติกอันดับที่สองโดยคำนึงถึงผลของการโอบรัดของเหล็กปลอก โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น เมื่อนำผลการวิเคราะห์ที่ได้เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมา ได้ผลดังแสดงในรูปที่ 4.6 และตารางที่ 4.7

จากการวิเคราะห์ในตัวอย่างที่ 2 พบว่า

1. ค่าน้ำหนักบรรทุกประลัยที่ได้จากงานวิจัยนี้คือ 4.35 ตัน ซึ่งอยู่ในระดับที่ดีเมื่อเทียบกับผลการทดสอบของ Wilby และ Pandit ที่ได้ 5.09 ตัน เมื่อเทียบเป็นร้อยละจะได้ระดับร้อยละ 85.46 ของผลการทดสอบ
2. เมื่อเปรียบเทียบการรับน้ำหนักบรรทุกสูงสุดตามการวิเคราะห์อินทิลาสติกอันดับที่สองที่คำนึงถึงผลของการโอบรัดของเหล็กปลอก และที่ไม่คำนึงถึงผลของการโอบรัดของเหล็กปลอกจะพบว่าเมื่อคำนึงถึงผลของการโอบรัดของเหล็กปลอกแล้ว จะให้ค่าความสามารถในการรับน้ำหนักบรรทุกสูงสุดเพิ่มขึ้นจากเดิมแต่ไม่มากนัก คือจากร้อยละ 79.56 เป็นร้อยละ 85.46 และค่าการกระจัดในแนวตั้งที่กึ่งกลางคานของโครงสร้างนี้ก็เพิ่มขึ้นด้วยแต่ไม่มาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเหนียว(Ductility)ของโครงสร้างจะเพิ่มขึ้นเมื่อคิดผลของเหล็กปลอก แต่ความเหนียวจะเพิ่มขึ้นมากหรือน้อยทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับ คุณสมบัติ ลักษณะของโครงสร้าง ตำแหน่ง ประเภทขององค์อาคารส่วนที่รับแรง และลักษณะทิศทางของแรงที่กระทำต่อโครงสร้างนั้นๆ ประกอบกันด้วย ซึ่งในตัวอย่างนี้ แรงกระทำต่อโครงสร้างในแนวตั้งในส่วนขององค์อาคารที่เป็นคาน

3. การลดระยะห่างระหว่างเหล็กปลอกจากเดิม จะช่วยเพิ่มความสามารถในการรับน้ำหนักและการกระจัดทางด้านข้างให้สูงขึ้นตามไปด้วย ดังเช่นผลที่แสดงในตารางที่ 4.8 ที่แบ่งโครงสร้างจำลองออกเป็น 24 ส่วน จะเห็นว่าโครงสร้างที่ใช้ระยะห่างของเหล็กปลอกทั้งเสาและคาน 5.0 ซม. จะมีพฤติกรรมที่ดีกว่าโครงสร้างที่ใช้ระยะห่างของเหล็กปลอกที่เสา 10.0 ซม. และคาน 7.5 ซม.